

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 7C/48/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4309202252
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Červenáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2013:4309202252.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Máriou Červenákovou, v právnej veci navrhovateľa : J. B., B.. XX.X.XXXX, X. C. X, XXX XX P., zast. v konaní JUDr. Ľubomírom Krivočenkou, advokátom so sídlom Nám. sv. Imricha 19, 943 01 Štúrovo, proti odporcovi v 1. rade : C. L., B.. XX.XX.XXXX, X. X. XXX/XX, XXX XX I., zast. v konaní JUDr. Tiborom Sojkom, advokátom so sídlom Ul. A. Sládkoviča 1, 934 01 Levice, odporcovi v 2. rade : Y. X., B.. X.XX.XXXX, X. D.. XX. H. XXX/XX, XXX XX W. B. V., zast. v konaní JUDr. Pavlom Koczánom, advokátom so sídlom Ul. Ľ. Štúra 33, 934 01 Levice, odporcovi v 3. rade : T. T., B.. XX.X.XXXX, X. D.. Z.. B. XXXX/XX, XXX XX I., zast. v konaní JUDr. Pavlom Koczánom, advokátom so sídlom Ul. Ľ. Štúra 33, 934 01 Levice, o zaplatenie 9.261,10 eura s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Súd o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ v podanom návrhu žiadal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým by zaviazal odporcu v 1. rade, C. L., B.. XX.XX.XXXX, X. X. XXX/XX, XXX XX I., na zaplatenie 9.261,10 eura (279.000,- Sk) s 8,5%-ným úrokom z omeškania od 28.3.2008 až do zaplatenia, trov súdneho konania a trov z právnych úkonov vyplývajúcich zo zastúpenia, bližšie špecifikovaných vo vyúčtovaní trov konania, všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto platobného rozkazu na účet navrhovateľa, alebo v tej istej lehote podať proti tomuto platobnému rozkazu odpor.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že medzi ním a odporcom v 1. rade došlo k zapožičaniu osobného motorového vozidla zn. NISSAN TERANO 2, EČV: ZM 026 AZ, výr. č. karosérie.: VSKTVUR20V0395798 (ďalej ako „motorové vozidlo“), ktoré bolo vlastníctvom navrhovateľa. Odporca v 1. rade mal dňa 14.3.2008 vlastným zavinením spôsobiť škodu na uvedenom motorovom vozidle v sume 12.580,50 eura, a to v súvislosti s dopravnou nehodou. Tento svoj záväzok proti navrhovateľovi uznal dňa 28.3.2008, čo potvrdil vlastnoručným podpisom, pričom v rovnaký deň uhradil navrhovateľovi sumu 3.319,39 eura. Zvyšnú časť v sume 9.261,10 eura sa zaviazal uhradiť do polovice mesiaca september 2008. Odporca v 1. rade do dňa podania návrhu sumu 9.261,10 eura navrhovateľovi neuhradil a ani neoznámil prečo tak neučinil. Z daného navrhovateľ podľa svojho vyjadrenia nadobudol presvedčenie, že odporca v 1. rade nemal ani záujem svoj dlh voči navrhovateľovi uhradiť.

Okresný súd Levice vydal dňa 6.4.2009 platobný rozkaz č.k. 11Ro/34/2009-18, ktorým zaviazal odporcu v 1. rade, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 9.261,10 eura s príslušenstvom, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde.

Dňa 17.4. 2009 podal odporca v 1. rade proti doručenému platobnému rozkazu v zákonnej lehote odôvodnený odpor, v ktorom uvádza, že návrh navrhovateľa považuje za nedôvodný. Odporca v 1. rade uviedol, že náhradu škody, ktorú spôsobil navrhovateľovi na motorovom vozidle v dôsledku dopravnej nehody, navrhovateľovi v podstate uhradil dňa 28.3.2008. Odporca v 1. rade má za to, že škoda, ktorú navrhovateľ vyčíslil na motorovom vozidle v sume 12.580,50 eura je nereálna, pretože dané motorové vozidlo ani pred dopravou nehodou nemalo tak vysokú hodnotu. V čase kedy odporca v 1. rade zaplatil navrhovateľovi náhradu škody v sume 3.319,39 eura, navrhovateľ nevedel predložiť nijaký hodnoverný dôkaz o výške škody, ktorú odporca v 1. rade mal spôsobiť svojim neúmyselným konaním na motorovom vozidle. Uhradením sumy 3.319,39 eura, odporca v 1. rade považoval svoj dlh voči navrhovateľovi za uhradený. Odporca v 1. rade mal za to, že ak sa navrhovateľ domáha zaplataenia ďalšej čiastky titulom náhrady škody, mal predložiť doklad, ktorý by ho oprávňoval na náhradu ďalšej škody. S poukazom na uvedené skutočnosti odporca v 1. rade navrhol návrh navrhovateľa na začatie konania ako nedôvodný zamietnuť, resp. aby ho súd zaviazal na náhradu škody v zníženej sume využijúc pritom moderačné právo prislúchajúce súdu. Zároveň žiadal priznať náhradu trov súdneho konania.

Na základe prevedeného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Z výpovede navrhovateľa vyplýva, že motorové vozidlo, na ktorom vznikla škoda, požičal Y. X. H. T. T., nakoľko potrebovali dané motorové vozidlo na dovoz ďalších motorových vozidiel z miesta pri meste Stuttgart v Nemeckej spolkovej republike. Toto motorové vozidlo značky NISSAN bolo zálohované na sumu 20.000,- Sk v autobazáre AUTO-EURO-DUNI s.r.o. a o jeho kúpu mal záujem jeden zákazník. V podstate auto už bolo predané a to leasingovou zmluvou, ktorá už bola aj vyhotovená, avšak nebola ešte podpísaná. Telefonoval dotýčnému pánovi, ktorý zložil zálohu na predmetné vozidlo, či sa môže uskutočniť ešte jedna jazda. On s tým súhlasil. Navrhovateľ podľa svojho vyjadrenia svoje motorové vozidlo nechcel požičať, avšak prehovorili ho s prísľubom, že mu jeho nové auto zakúpené v Nemecku dovezú zadarmo a NISSANU

TERRANO sa nič nestane. Počas cesty z Nemecka na Slovensko sa stala dopravná nehoda, kedy došlo k poškodeniu NISSANU TERRANO a ďalších dvoch motorových vozidiel, ktoré prevážali prostredníctvom NISSANU TERRANO. Navrhovateľ sa dozvedel o skutočnosti, že odporca v 1. rade viedol motorové vozidlo NISSAN TERRANO až po tom, keď za ním sám prišiel s ponukou, že mu uhradí vzniknutú škodu. Navrhovateľ následne spísal s odporcom v 1. rade uznanie záväzku a jeho podpis boli dať úradne osvedčiť na Obecnom úrade Volkovce. Uznanie záväzku neobsahuje údaj o tom, do kedy mal odporca v 1. rade uhradiť náhradu škody, nakoľko sám nevedel, do akej doby bude schopný uhradiť svoj dlh voči navrhovateľovi. Pri podpise uznania záväzku zaplatil odporca v 1. rade navrhovateľovi sumu 100.000,- Sk (3.319,39 eura). Navrhovateľ uviedol, že dané motorové vozidlo má v držbe odporca v 1. rade, pričom nevie presne, kde sa nachádza.

Odporca v 1. rade uviedol, že žalovanú pohľadávku v celom rozsahu neuznáva, nie je schopný ju uhradiť. Navrhovateľovi je ochotný uhradiť iba škodu, ktorú skutočne spôsobil. Ďalej vo svojej výpovedi uviedol, že skutočne šoféroval motorové vozidlo, pričom v Nemecku sa stala dopravná nehoda a následne bolo dotiahnuté na Slovensko, nakoľko nebolo schopné samostatnej jazdy. Pri podpisovaní uznania záväzku mal odporca v 1. rade za to, že suma 12.580,50 eura (379.000,-Sk) predstavuje cenu, za ktorú mal navrhovateľ motorové vozidlo predať záujemcovi o jeho kúpu. Odporca v 1. rade uznal svoj dlh voči navrhovateľovi najmä z dôvodu nátlaku zo strany navrhovateľa, Y. X. H. T. T.. Sumu 100.000,- Sk si dokonca musel požičať. Odporca v 1. rade zaplatil za opravu motorového vozidla 50.000,- Sk.

Navrhovateľ doručil súdu návrh na pribratie účastníkov do tohto súdneho konania. Súd danému návrhu vyhovel uznesením zo dňa 21.4.2011 pod č.k. 7C/48/2009-63. Daným uznesením súd pripustil, aby do konania vstúpil odporca v 2. G. Y. X., B.. X.XX.XXXX, X. D.. XX. H. XXX/XX, XXX XX W. B. V. a odporca v 3. rade T. T., B.. XX.X.XXXX, X. D.. Z.. B. XXXX/XX, XXX XX I.. Citovaným uznesením Okresný súd Levice zároveň vyhovel návrhu navrhovateľa, ktorým žiadal pripustiť zmenu petitu návrhu na začatie konania, a to nasledovne:

„Odporcovia v 1. až 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 9.261,10 EUR s 8,5%-ným úrokom z omeškania od 28.3.2008 až do úplného zaplatenia, ako i trovy konania spočívajúce v súdnom poplatku 555,50 EUR a náhrade trov právneho zastúpenia vo výške podľa špecifikácie, všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet navrhovateľa č. 302740063/7500 v ČSOB, a.s. Bratislava.“

Odporcovia v 2. a 3. rade zhodne uviedli, že v danom prípade sa nejedná o solidárnu zodpovednosť odporcov v 2. a 3. rade, oni škodu nespôsobili, a preto navrhujú, aby súd návrh na začatie konania voči nim zamietol.

Odporca v 3. rade uviedol, že v čase kedy sa stala dopravná nehoda, sa nachádzal v Nemecku, nakoľko sa nevracal spolu s odporcom v 1. a 2. rade na Slovensko.

Z výpovede svedkyne H. B., manželky navrhovateľa, vyplýva, že motorové vozidlo NISSAN TERRANO je vo vlastníctve navrhovateľa, pričom bolo na predaj v autobazáre, ktorého spoločníkom je navrhovateľ. Jedná sa o spoločnosť AUTO-EURO-DUNI s.r.o., so sídlom Volkovce-Olichov 2. Auto už bolo vyzálohované, predané a preto sa

hnevala na manžela - navrhovateľa, že súhlasil s tým, aby auto požičali. Navrhovateľ dal p. T. t.j. odporcovi v 3. rade kľúče od auta. Videla, že si sadol odporca v 3. rade do auta NISSAN TERRANO, odporca v 2. rade si sadol do iného auta a odišli. Svedkyňa ďalej uviedla, že motorové vozidlo sa z autobazáru vydávalo bez potvrdenia, len na dobré slovo.

Navrhovateľ ozrejmil proces odovzdávania osobných motorových vozidiel autobazáru. Dané prebieha tak, že navrhovateľ spiše s majiteľom osobného motorového vozidla protokol o prevzatí vozidla. Navrhovateľ, ktorý je podľa výpisu z Obchodného registra SR spoločníkom spoločnosti AUTO-EURO-DUNI s.r.o., so sídlom Volkovce-Olichov 2, IČO: 36 564 770 uviedol, že v danej spoločnosti pracoval ako prijímací technik. Navrhovateľ sa vyjadril, že si nespomína, či spisoval protokol o prevzatí motorového vozidla NISSAN TERRANO do autobazáru. Navrhovateľ podľa svojho vyjadrenia vykonáva svoju činnosť v súčasnosti prostredníctvom spoločnosti AUTO BETTY s.r.o., so sídlom Volkovce-Olichov 2, IČO: 35 942 011.

Navrhovateľ súdu doručil dňa 22.3.2012 prostredníctvom elektronickej pošty vyjadrenie, v ktorom uvádza, že zrejme medzi navrhovateľom a spoločnosťou AUTO-EURO-DUNI s.r.o. nebol spísaný protokol o prevzatí motorového vozidla NISSANU TERRANO do autobazáru, a to najmä z dôvodu, že bydlisko navrhovateľa sa zhoduje so sídlom spoločnosti AUTO-EURO-DUNI s.r.o.. Navrhovateľ ani jeho manželka nepovažovali za potrebné spisovať protokol o prevzatí motorového vozidla NISSANU TERRANO do autobazáru, keďže navrhovateľ ako majiteľ automobilu a zároveň zamestnanec autobazáru dobre poznal technický stav motorového vozidla, a preto nebolo potrebné vykonať fyzické prevzatie automobilu. Dané vyjadrenie doplnil navrhovateľ do súdneho spisu v písomnej podobe dňa 26.3.2012 a doručil súdu aj vzor sprostredkovateľskej zmluvy, ktorú bežne spoločnosť AUTO-EURO-DUNI s.r.o. uzatvára s majiteľmi automobilov, ktorí ich chceli založiť do autobazáru.

Dňa 26.3.2012 doručil odporca v 1. rade súdu svoje stanovisko k predmetnému súdnemu konaniu. Uviedol, že za pôvodne známeho skutkového stavu mal za to, že je potrebné objektívne stanoviť výšku škody spôsobenej na motorovom vozidle prostredníctvom znaleckého dokazovania. V dôsledku zistených skutočností však došlo k významnej zmene skutkového stavu, ktoré podľa názoru odporcu v 1. rade zakladá použitie inej právnej úpravy pre daný prípad. Z vykonaného dokazovania má odporca v 1. rade za to, že dotknuté vozidlo malo byť predmetom sprostredkovania predaja prostredníctvom autobazáru AUTO-EURO-DUNI s.r.o.. Podľa odporcu práve táto skutočnosť zakladá použite § 421 Občianskeho zákonníka (ďalej v texte aj ako OZ), podľa ktorého každý (v tomto prípade autobazár AUTO-EURO-DUNI s.r.o.), kto od iného (v tomto prípade navrhovateľ) prevzal vec (v tomto prípade motorové vozidlo NISSAN TERRANO), ktorá má byť predmetom jeho záväzku, zodpovedá za jej poškodenie, stratu alebo zničenie, ibaže by ku škode došlo aj inak. Ide o prípad tzv. osobitnej

zodpovednosti (objektívnej zodpovednosti), to znamená o zodpovednosť za výsledok, a preto nie je právne významné ako došlo ku škode a kto ju zavinil. Bolo bezvýhradnou povinnosťou autobazáru zabezpečiť dotknuté vozidlo určené na sprostredkovanie (predmet záväzku) pred jeho zničením alebo poškodením. Túto svoju povinnosť autobazár nespĺnil keď predmet svojho záväzku pred jeho poškodením riadne nezabezpečil. Svojim konaním, resp. opomenutím naplnil všetky základné pojmové znaky vzniku osobitnej zodpovednosti podľa § 421 OZ, a to prevzatie predmetu, ktorá má byť

predmetom záväzku, poškodenie, resp. zničenie veci, príčinná súvislosť medzi prevzatím veci, ktorá mala byť predmetom záväzku a jej poškodením, resp. zničením. Odporca v 1. rade má z uvedeného za to, že oprávneným na uplatnenie nároku na náhradu škody je ten, kto odovzdal vec, ktorá mala byť predmetom záväzku inému. Povinným má byť ten kto takúto vec nedokázal uchrániť pred jej poškodením. Podľa odporcu v 1. rade je zrejmé, že aktívne legitimovanou osobou pre podanie návrhu v danom prípade je J. B., kým pasívne legitimovaným účastníkom konania nie je a nemôže byť C. L., ale autobazár AUTO-EURO-DUNI s.r.o., v držbe ktorej sa motorové vozidlo nachádzalo. S poukazom na uvedené navrhol odporca v 1. rade, aby súd návrhu na začatie konania zamietol, nakoľko bol podaný voči osobe, ktorá v tomto súdnom konaní nemôže byť pasívne legitimovanou a priznal mu náhradu trov súdneho konania.

Právny zástupca odporcu v 1. rade poukázal aj na skutočnosť, že na jednom z najvýznamnejších písomných dôkazov, na ktorých je založený celý návrh navrhovateľa neobsahuje podpis navrhovateľa samotného, pričom pod textom samotného uznania dlhu sa nachádza iba prehlásenie odporcu v 1. rade, že zaplatil navrhovateľovi sumu 100.000,- Sk a jeho vlastnoručný úradne osvedčený podpis potvrdzuje iba uhradenie danej sumy navrhovateľovi, a nie uznanie dlhu voči navrhovateľovi v sume 379.000,- Sk.

Právny zástupca odporcu v 2. a 3. rade poukázal na skutočnosť, že sa plne stotožňuje s právnym názorom právneho zástupcu odporcu v 1. rade, a preto má za to, že odporca v 2. a 3. nemôžu vystupovať v tomto súdnom konaní ako pasívne legitimovaný, nakoľko tým by mala byť spoločnosť AUTO-EURO-DUNI s.r.o.. Sám navrhovateľ v konaní zdôraznil, že vozidlo bolo predmetom záväzku už inej osoby a to právnickej osoby AUTO-EURO-DUNI s.r.o. a už bolo fakticky predané záujemcovi o toto vozidlo p. C.. Odporca v 2. a 3. rade považujú za rozhodujúci tiež fakt, že v ich prípade neprichádza do úvahy ani len subjektívna zodpovednosť, pretože ani jeden z nich na motorovom vozidle nespôsobil škodu.

Podľa § 421 Obč. zák. každý kto od iného prevzal veci, ktorá má byť predmetom jeho záväzku, zodpovedá za jej poškodenie, stratu alebo zničenie, ibaže by ku škode došlo aj inak.

Podľa § 774 Obč. zák. sprostredkovateľskou zmluvou sa sprostredkovateľ zaväzuje obstaráť záujemcovi za odmenu uzavretie zmluvy a záujemca sa zaväzuje sprostredkovateľovi poskytnúť odmenu vtedy, ak bol výsledok dosiahnutý pričinením sprostredkovateľa.

Súd mal preukázané, že navrhovateľ prenechal svoje osobné motorové vozidlo továrenskej značky NISSAN, obchodný názov TERRANO II 2,7 TD, typ R20/D/D4, kategórie M1, VIN VSKTVUR20U0395798, EČV: ZM026AZ, vo farbe modrá metalíza, zdvihový objem valcov 2.664 cm³, rok výroby 02/2000, spoločnosti AUTO-EURO-DUNI s.r.o., so sídlom Volkovce-Olichov 2, IČO: 36 564 770, ktorá je prevádzkovaná okrem iného ako autobazár, za účelom predaja daného motorového vozidla, pričom sám navrhovateľ je spoločníkom spoločnosti AUTO-EURO-DUNI s.r.o. a jeho manželka je jedinou konateľkou danej spoločnosti. Z daného mal súd za to, že v tomto prípade nebolo potrebné uzatvoriť sprostredkovateľskú zmluvu v písomnej forme, nakoľko pre platné uzatvorenie sprostredkovateľskej zmluvy Občiansky zákonník nevyžaduje výlučne písomnú formu. Súd mal za to, že sprostredkovateľská zmluva vznikla medzi navrhovateľom ako fyzickou osobou

a zároveň majiteľom citovaného automobilu na základe konkludentného prejavu vôle, čo má súd preukázané aj z výpovede svedkyne H. B., manželky navrhovateľa.

Daný skutkový stav odôvodňuje presvedčenie súdu, že konkludentným uzatvorením sprostredkovateľskej zmluvy medzi navrhovateľom a spoločnosťou AUTO-EURO-DUNI s.r.o. vznikla spoločnosti AUTO-EURO-DUNI s.r.o. zodpovednosť za poškodenie, stratu alebo zničenie uvedeného motorového vozidla v zmysle zákonného ustanovenia § 421 Občianskeho zákonníka, teda objektívna zodpovednosť, pričom podmienkou vzniku tejto zodpovednosti nie je zavinenie škodcu. Prvotným predpokladom tejto zodpovednosti je existencia záväzkového vzťahu medzi zodpovedným subjektom a poškodeným (v tomto prípade konkludentne uzatvorenej sprostredkovateľskej zmluvy medzi navrhovateľom a spoločnosťou AUTO-EURO-DUNI s.r.o.), na základe ktorej došlo k prevzatíu veci, ktorá je predmetom záväzku. Ten koho stíha zodpovednosť musí mať vec vo svojej faktickej moci, musí byť jej detentorom. Z hľadiska zodpovednosti škodcu nie je rozhodné, z akej udalosti bola škoda spôsobená. Musí však ísť o skutočnosť, ktorá nastala od prevzatia veci do času, než si ju druhá zmluvná strana prevezme a ktorá vyvolala poškodenie, stratu či zničenie veci. Z hľadiska zodpovednosti za škodu podľa § 421 OZ nie je dôležité ako ku škode došlo. Ustanovenie § 421 OZ má povahu kogentnej právnej normy, a preto nemôže byť vylúčená ani obmedzená jednostranným právnym úkonom ani dohodou účastníkov. Z hľadiska vzniku tejto zodpovednosti je dôležité, že tu došlo k prevzatíu motorového vozidla s povinnosťou ho opatrovať a že v dôsledku porušenia tejto povinnosti sa motorové vozidlo poškodilo, zničilo.

Zákon všeobecnejšie vymedzuje okruh účastníkov konania tak, že spôsobilosť byť účastníkom konania priznáva zásadne každému, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti a výnimočne tomu, komu spôsobilosť byť účastníkom priznáva zákon (§ 19 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako OSP)). Podrobnejšie určuje okruh osôb, ktoré tým zároveň ustanovuje za účastníkov konania v ustanoveniach § 90 a § 94 OSP.

Podľa § 90 ods. 1 OSP, účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Podľa § 94 ods. 1 OSP, v konaní, ktoré možno začať i bez návrhu, sú účastníkmi aj tí, o právach alebo povinnostiach ktorých sa má konať. Ak však ide o konanie o neplatnosť manželstva, sú účastníkmi len manželia.

Podľa § 154 ods. 1 OSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. januára 2012, sp. zn. 6 Cdo 214/2011: „Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj v procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Účastník konania, ktorý je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil.“

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že navrhovateľ od začiatku konania tvrdí, že má aktívnu legitímáciu, čo sa v priebehu konania aj preukázalo. Až v priebehu konania sa preukázalo, že ani jeden z odporcov nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti t.j. nie je pasívne vecne legitimovaným. Súd poukazuje na svoj zdôvodnený záver, že v danom prípade ide o tzv. osobitnú zodpovednosť, teda o zodpovednosť objektívnu t.j. o zodpovednosť za výsledok, a preto nie je právne významné ako ku škode došlo a kto ju zaviniel. Vzhľadom k tomu, že v konaní vyšlo najavo, že odporca v 1. rade, 2. rade a 3. rade nie sú pasívne vecne legitimovaní, súd podanú žalobu zamietol.

Súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p. vyslovil, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 3-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť; proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ods.2 citovaného ustanovenia ods. 2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V Leviciach, dňa 18.1.2013